

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 13. marts 2007
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2006-3070-0090
Dok.: MJO40408

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II))

1. Indledning

Rådet har den 20. december 2006 vedtaget en forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II). Der er endvidere i oktober 2006 i Rådet opnået enighed om et udkast til rådsafgørelse om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II). Denne afgørelse er dog endnu ikke vedtaget som følge af parlamentariske forbehold, herunder fra dansk side.

Med henblik på at Danmark kan gennemføre de bestemmelser, som følger af retsakterne vedrørende SIS II, har Justitsministeriet udarbejdet et udkast til forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen.

Lovudkastet blev den 26. januar 2007 sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer mv. Denne høringsoversigt indeholder en redegørelse for indholdet af høringssvarene samt Justitsministeriets bemærkninger hertil (som er markeret med kursiv). Det fremsatte lovforslag svarer (med mindre ændringer) indholdsmæssigt til det lovudkast, som har været sendt i høring.

2. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)) har været sendt i høring hos:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, præsidenterne for samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Datatilsynet, Advokatrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Institut for Menneskerettigheder samt Amnesty International.

3. Generelt

Følgende myndigheder har ikke haft bemærkninger til det lovudkast, som har været sendt i høring:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, præsidenterne for samtlige byretter og dommeren på Bornholm, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten og Rigspolitiet.

Politiforbundet anser det fremlagte lovudkast som en modernisering af det oprindelige system og har på den baggrund ikke yderligere bemærkninger.

Advokatrådet bemærker, at rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II i vid udstrækning er baseret på de nuværende bestemmelser i Schengen-konventionen.

Advokatrådet peger på, at rådet i et høringssvar af 7. oktober 2005 tidligere har fremsat sine bemærkninger til det da foreliggende forslag til rådsafgørelse, henholdsvis forordning om oprettelse, drift og brug af SIS II-systemet. Advokatrådet kan henholde sig hertil og bemærker supplerende, at rådet kan tilslutte sig, at der navnlig som led i kriminalitetsbekæmpelsen er behov for at udbygge de tekniske og strukturelle rammer for Schengen-informationssystemet. På den anden side er det af retssikkerhedsmæssige grunde væsentligt at sikre, at såvel registreringen som udvekslingen af følsomme personoplysninger sker på et betryggende grundlag.

Advokatrådet har noteret sig, at der senere vil fremkomme forslag om de fornødne ændringer af udlændingeloven.

4. Specifikke bemærkninger til lovforslaget

4.1. Høringssvaret fra Landsforeningen af beskikkede advokater

4.1.1. Landsforeningen af beskikkede advokater bemærker, at foreningen tidligere har advaret mod udveksling af personfølsomme oplysninger i EU-sammenhæng ved at give medlemsstaterne adgang til direkte at søge oplysninger, så længe reglerne for optagelse i registre og sletning herfra er forskellige. Landsforeningen anfører i forlængelse heraf, at der efter lovudkastet åbnes mulighed for at sammenkoble oplysninger i Schengen-informationssystemet på et uklart grundlag, idet det som betingelse herfor fastsættes, at ”dette [alene kan] ske, når der er klart operationelt behov herfor. Sammenkobling af oplysninger vil ikke udvide en myndigheds adgang til SIS II-oplysninger.”

Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at der – ligesom det er tilfældet efter den gældende Schengen-konvention – også fremover efter rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II vil gælde en række regler for optagelse og sletning af oplysninger i Schengen-informationssystemet. De pågældende regler er fælles for alle medlemsstaterne, som således forpligtes til at efterleve de krav, som opstilles i relation til at optage oplysninger i SIS II og med hensyn til at slette oplysninger i systemet.

For så vidt angår spørgsmålet om sammenkobling af oplysninger i SIS II, åbnes der som noget nyt adgang hertil. Formålet med en sammenkobling er at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger, således at de relevante myndigheder bliver opmærksomme på indberetningerne og kan agere på baggrund heraf.

Der opstilles en række betingelser for at kunne foretage en sammenkobling af indberetninger, jf. nærmere rådsafgørelsens artikel 52 (og forordningens artikel 37). Bl.a. fastsættes det, at en medlemsstats adgang til at sammenkoble indberetninger alene omfatter indberetninger, som den selv foretager til SIS II.

En forudsætning for at kunne foretage en sammenkobling af egne indberetninger er bl.a., at der er et klart operationelt behov herfor. Det vil bero på den konkrete situation, om der – ud fra en operationel vurdering – findes at være behov for at sammenkoble flere indberetninger.

Som et eksempel på en situation, hvor der vil kunne være et operationelt behov for at sammenkoble indberetninger i SIS II kan nævnes et tilfælde, hvor der i forbindelse med en sag om barnebortførelse er udstedt en europæiske arrestordre på den forælder, der har bortført barnet. Den pågældende forælder vil således blive indberettet i SIS II med henblik på anholdelse og overgivelse (jf. rådsafgørelsens artikel 26), mens barnet vil blive indberettet i SIS II som forsvundet (jf. rådsafgørelsens artikel 32). Hvis der herudover er oplysninger om, at barnet er blevet bortført i

forælders bil, vil oplysninger om bilen kunne indberettes (jf. rådsafgørelsens artikel 38) med henblik på anvendelse som bevismiddel i sagen. En sammenkobling af disse tre indberetninger indebærer, at en myndighed i en anden medlemsstat, der konstaterer et "hit" på bilen, tillige vil blive orienteret om, at ejeren af bilen er eftersøgt for barnebortførelse, og at barnet er eftersøgt med henblik på, at det bør tages i varetægt.

Et andet eksempel vil kunne være den situation, hvor der i forbindelse med et indbrud stjæles pas og kørekort, et jagtvåben samt en bil. Oplysninger om de stjalne genstande vil alle kunne indberettes i SIS II i medfør af rådsafgørelsens artikel 38. En sammenkobling af disse indberetninger vil kunne sikre, at en myndighed i en anden medlemsstat, der konstaterer et "hit" på én af de eftersøgte genstande, samtidig vil have adgang til oplysninger om de øvrige genstande, der er stjålet ved samme indbrud.

Herudover fastsættes det, at sammenkoblingen af indberetninger ikke påvirker de særlige forholdsregler, der skal træffes på grundlag af hver enkelt sammenkoblet indberetning, eller det tidsrum, hver af dem skal opbevares. Sammenkoblingen påvirker heller ikke retten til adgang til systemet. Myndigheder, der ikke har adgang til bestemte kategorier af indberetninger, må ikke (i kraft af, at der er sket en sammenkobling) kunne se forbindelsen til en indberetning, som de ikke har adgang til.

En medlemsstats sammenkobling af indberetninger kan kun foretages i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning (og under respekt af de ovenfor anførte principper).

Justitsministeriet deler på den anførte baggrund ikke den betænkelighed vedrørende adgangen til at sammenkoble egne indberetninger, som Landsforeningen af beskikkede advokater har givet udtryk for.

Der kan i øvrigt henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger side 4 (punkt 1.2.) samt mere udførligt side 19 (punkt 3.12.7.).

4.1.2. Landsforeningen af beskikkede advokater finder, at det kan give anledning til betænkeligheder, at der åbnes adgang til lempelser af de materielle betingelser for at indberette personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol. Foreningen henviser til, at denne udvikling svarer til, hvad man har set før på tilsvarende områder, hvor man først indfører indgreb i retten til privatliv med henblik på terrorismebekæmpelse, og dernæst udvider denne adgang til at omfatte et bredt spektrum af mere ordinære og mindre farlige forbrydelser.

Justitsministeriet finder ikke, at det giver anledning til betænkeligheder, at man i rådsafgørelsens artikel 36 har lempet de materielle betingelser for, hvornår der kan ske indberetning af personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol med det formål at retsforfølge strafbare handlinger eller forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Justitsministeriet lægger herved vægt på, at lempelsen navnlig består i, at der nu kan ske indberetning, hvis der foreligger konkrete indicier for, at en person er i færd med eller har til hensigt at begå en grov strafbar handling, såsom de strafbare handlinger der er omfattet af den såkaldte positivliste i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Sammenlignet med den gældende bestemmelse i Schengen-konventionens artikel 99 stilles der således ikke længere krav om, at der skal være tale om flere strafbare handlinger.

Denne ændring er efter Justitsministeriets opfattelse velbegrundet, idet det forekommer uhensigtsmæssigt, at det forhold, at der kun foreligger én strafbar handling – uanset hvor alvorlig denne måtte være – betyder, at der ikke kan ske indberetning med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol.

Herudover består lempelsen i, at Schengen-konventionens krav om, at den strafbare handling skal være særligt alvorlig, er erstattet af et krav om, at der skal være tale om en grov strafbar handling – eksemplificeret ved den såkaldte positivliste i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Hensigten med denne ændring er at etablere mere præcise kriterier for, hvornår en strafbar handling er af en sådan grovhed, at den kan begrunde indberetning med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger side 4 (punkt 1.2.) samt mere udførligt side 15 f (punkt 3.9.).

4.1.3. Landsforeningen af beskikkede advokater finder, at det kan give anledning til betænkeligheder, at der i databasen ikke alene kan indlægges oplysninger om sigtede, tiltalte og dømte, men også oplysninger om personer, der som vidner skal indstævnes, eller personer, der skal have forkyndt andre dokumenter i en straffesag, end dommen.

Med lovforslaget (og den bagvedliggende rådsafgørelse om oprettelse, drift og brug af SIS II) sker der ikke ændringer i de gældende regler for optagelse af oplysninger om vidner i Schengen-informationssystemet.

De ændringer, som foreslås gennemført, knytter sig alene til personer, der er undergivet en strafretlig forfølgning. Der kan efter forslaget indberettes oplysninger om personer, der er indstævnet i en straffesag, samt – som noget nyt – om personer, der eftersøges med henblik på at ind-

stævne dem i en straffesag. Endvidere skal der fremover ikke alene kunne optages oplysninger om dømte personer, der skal have forkyndt en straffedom, men også om sigtede eller tiltalte, der skal have forkyndt andre dokumenter som led i en straffesag.

De nævnte oplysninger kan indberettes i SIS II med henblik på, at en medlemsstat, der konstaterer, at en indberettet person bor eller opholder sig på dens område, videregiver de oplysninger, som er nødvendige for, at den medlemsstat, der har foretaget indberetningen, kan lokalisere den pågældende person.

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for den bekymring, som Landsforeningen af beskikkede advokater giver udtryk for.

Der kan i øvrigt henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger side 15 (punkt 3.8.).

4.2. Datatilsynets hørings svar

4.2.1. Datatilsynet bemærker, at rådsafgørelsen og forordningen i artikel 22 indeholder særlige regler om fotografier og fingeraftryk. Datatilsynet finder, at den foreslåede mulighed for – når dette er teknisk muligt – at anvende fingeraftryk til direkte identifikation bør give anledning til nøje overvejelser. Datatilsynet peger i den forbindelse på hensynet til at sikre, at kun data, som har tilstrækkelig kvalitet, anvendes i forhold til personer, og at der findes garantier til sikring af, at data er tilstrækkelig entydig.

Endvidere anfører Datatilsynet, at en sådan brug af fingeraftryk kan frygtes at medføre, at flere myndigheder – såvel danske som udenlandske – på sigt vil ønske at anvende de registrerede fingeraftryk til forskellige formål, der går videre end det formål, hvortil den enkelte registrering i SIS II er foretaget.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Datatilsynets betragtninger vedrørende behovet for at sikre datakvaliteten af de fingeraftryk, som fremover vil kunne indberettes i SIS II.

Justitsministeriet har derfor også lagt vægt på, at fingeraftryk kun kan indlæses i SIS II efter en særlig kvalitetskontrol for at sikre, at en minimumsstandard for datakvalitet er opfyldt. Specifikationen for den særlige kvalitetskontrol fastsættes i komitologi-procedure – og her vil Justitsministeriet arbejde for et højt databeskyttelsesniveau, således at der skabes sikkerhed for, at de indlæste fingeraftryk er tilstrækkelig entydige. Det bemærkes i den forbindelse, at fingeraftryk først vil kunne anvendes til direkte identifikation af personer, når det – på baggrund af en rapport fra Kommissionen – kan konkluderes, at det er teknisk muligt at indlægge oplysninger om fingeraftryk i SIS II, som er tilstrækkeligt præcise til at sikre en entydig identifikation.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at det efter lovforslaget (og de bagvedliggende SIS II-retsakter) ikke vil være tilladt at anvende fingeraftryk til formål, der går videre end, hvad der er tilladt efter SIS II-retsakterne. De rammer, som opstilles for brugen af fingeraftryk, vil naturligvis skulle respekteres af de berørte myndigheder.

4.2.2. Datatilsynet foreslår, at det i bemærkningerne til lovforslaget tydeliggøres, at Datatilsynet – som tilsynsmyndighed – som hidtil skal have adgang til at kontrollere såvel elektronisk som manuelt materiale.

Med lovforslaget er der ikke tilsigtet nogen ændring i Datatilsynets tilsynskompetence, herunder heller ikke i forhold til tilsynets adgang til at kontrollere såvel elektronisk som manuelt materiale. Dette er tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

4.2.3. Datatilsynet peger på, at det af lovforslagets almindelige bemærkninger bl.a. fremgår, at Schengen-informationssystemet giver de udpegede myndigheder adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen, for anden politi- og toldkontrol i de enkelte lande, for behandlingen af straffesager samt for administrationen af udlændingeloven.

Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at der her er tale om en beskrivelse af systemets nuværende anvendelsesområde. Umiddelbart forekommer denne beskrivelse meget bred, navnlig for så vidt angår ”behandlingen af straffesager”.

Bl.a. i lyset heraf foreslår Datatilsynet, at anvendelsesområdet for Schengen-informationssystemet – både det nuværende og det fremtidige – søges beskrevet mere præcist. Datatilsynet henviser i den forbindelse til, at tilsynet går ud fra, at rådsafgørelsens betragtning 5 (der beskriver systemet som en kompensationsforanstaltning) sammen med artikel 40 (der begrænser adgangen til bestemte myndigheder) og artikel 46 (om behandling af oplysninger i SIS II) og rådsafgørelsens bestemmelser om de enkelte indberetningstyper sætter grænser for, til hvilke formål oplysninger i SIS II må anvendes.

Med lovforslaget er der ikke lagt op til nogen udvidelse af, hvilke myndigheder der har adgang til SIS II og til hvilke formål.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget (punkt 1.1. og 1.2.) er der derfor – for at undgå sådanne misforståelser, som Datatilsynet peger på – foretaget en sletning af henvisningen til ”behandlingen af straffesager”.

Justitsministeriet kan i øvrigt bekræfte, at de betragtninger og bestemmelser i SIS II-retsakterne, som Datatilsynet henviser til i sit høringssvar, sætter grænser for, til hvilke formål oplysninger i SIS II må anvendes.

4.2.4. Datatilsynet bemærker, at tilsynet i forbindelse med høring over lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen ved brev af 16. marts 2004 understregede, at tilsynet gik ud fra, at adgangen – for nationale judicielle myndigheder – alene benyttes med henblik på at løse opgaver inden for Schengen-konventionens anvendelsesområde.

Datatilsynet finder det fortsat ønskeligt, at oplysningerne i SIS II alene anvendes til løsning af nærmere beskrevne opgaver.

Justitsministeriet kan oplyse, at der med indførelsen af SIS II ikke lægges op til ændringer i nationale judicielle myndigheders adgang til at benytte visse oplysninger i systemet. Ligesom i dag vil nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retslig efterforskning inden tiltalte, have adgang til oplysninger i Schengen-informationssystemet i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

Som oplyst i forbindelse med indførelsen af denne adgang, jf. bemærkningerne til det lovforslag, som ligger til grund for lov nr. 448 af 9. juni 2004 om ændring af Schengen-loven, må adgangen til Schengen-informationssystemet for nationale judicielle myndigheder ses i lyset af det overordnede krav om, at adgangen til oplysningerne i SIS er forbeholdt myndigheder med ansvar for grænsekontrol og anden politi- og toldkontrol inde i landet samt samordning heraf.

Med indførelsen af SIS II sker der således ikke ændringer med hensyn til danske myndigheders adgang til Schengen-informationssystemet.

4.2.5. Datatilsynet peger på, at der – som noget nyt – indføres regler om, at SIS II-oplysninger, som opbevares i nationale filer, alene kan opbevares i højst 3 år, medmindre der i national lovgivning findes særlige bestemmelser om en længere opbevaringstid.

Datatilsynet anmoder på denne baggrund om, at det afklares, hvorvidt der i dansk lovgivning findes sådanne særlige bestemmelser om en længere opbevaringsperiode, herunder om den danske arkivlovgivning må antages at medføre, at oplysninger fra SIS II må indgå i elektroniske arkiver, der lagres i Rigsarkivet, eller om sletning skal ske, inden en afleveringsversion af en given journalperiode arkiveres.

Endelig anmoder Datatilsynet Justitsministeriet om at afklare, hvad der forstås ved begreberne ”national fil” i rådsafgørelsens artikel 47 og forordningens artikel 32, samt begrebet ”national datafil” i rådsafgørelsens artikel 46, stk. 2, og forordningens artikel 31, stk. 2.

Efter rådsafgørelsens artikel 47, stk. 1 (og forordningens artikel 32, stk. 1) opbevares SIS II-oplysninger (i forbindelse med hvilke der er truffet forholdsregler på en medlemsstats område) i nationale filer i højst tre år, medmindre der i national lovgivning findes særlige bestemmelser om en længere opbevaringstid.

Efter Justitsministeriets opfattelse må reglerne i den danske arkivlovgivning anses for at udgøre sådanne særlige bestemmelser. I det omfang arkivlovgivningen fører til, at oplysninger må opbevares ud over de nævnte 3 år, vil dette således (fortsat) kunne ske, herunder også i relation til elektroniske sags- og dokumenthåndteringssystemer (de såkaldte ESDH-systemer).

For så vidt angår det rejste spørgsmål om forskellen på begreberne ”nationale filer” og ”nationale datafiler”, kan Justitsministeriet oplyse, at der med ”nationale filer” (jf. rådsafgørelsens artikel 47 og forordningens artikel 32) sigtes til såvel elektroniske som manuelle, nationale registre. Begrebet ”nationale datafiler” (jf. rådsafgørelsens artikel 46, stk. 2, og forordningens artikel 31, stk. 2) omfatter derimod alene elektroniske databaser.

4.2.6. Datatilsynet anbefaler, at det afklares, i hvilket omfang persondataloven skal gælde for det danske N.SIS II.

Datatilsynet anfører herom, at tilsynet umiddelbart går ud fra, at rådsafgørelsen og forordningen om SIS II har til hensigt udtømmende at regulere behandlingen af SIS II-oplysninger. Hvis dette er tilfældet, erstatter behandlingsreglerne i SIS II-retsakterne behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4 og andre danske regler, som giver mulighed for behandling af personoplysninger. Datatilsynet peger i den forbindelse særligt på forholdet til forvaltningsloven, arkivloven og offentlighedsloven.

Datatilsynet anbefaler, at forholdet til såvel persondataloven som anden relevant lovgivning afklares.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil spørgsmål vedrørende betingelserne for at behandle SIS II-oplysninger i den danske nationale del af SIS II som udgangspunkt skulle afgøres efter de regler, som følger af rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS II.

Rådsafgørelsen og forordningen indeholder – som anført af Datatilsynet – bl.a. regler om, hvilke oplysninger der kan indlæses i Schengen-informationssystemet, om hvilke myndigheder der har

adgang til disse, og om til hvilke formål oplysninger kan behandles i Schengen-informationssystemet.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil persondataloven eller anden dansk lovgivning således ikke finde anvendelse på disse punkter.

Kun i det omfang et spørgsmål om betingelserne for at behandle SIS II-oplysninger ikke er reguleret i SIS II-retsakterne, vil behandlingsreglerne i persondataloven og anden dansk lovgivning om adgang til at behandle sådanne oplysninger finde anvendelse. Det betyder bl.a., at behandling af SIS II-oplysninger vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i arkivlovgivningen, jf. nærmere ovenfor under punkt 4.2.5.

Der kan i øvrigt henvises til det, som er anført nedenfor under punkt 4.2.7. og 4.2.8.

4.2.7. Datatilsynet anfører, at tilsynet går ud fra, at forhold, der ikke er reguleret i rådsafgørelsen eller forordningen, fortsat vil være reguleret af persondatalovens sikkerhedsregler og sikkerhedsbekendtgørelsen. Datatilsynet går således ud fra, at datasikkerheden for danske myndigheders behandlinger i forbindelse med SIS II skal leve op til persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen, rådsafgørelsen og forordningen.

Justitsministeriet kan bekræfte, at danske myndigheder vil skulle leve op til de krav til datasikkerhed, som følger af persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen, rådsafgørelsen og forordningen.

4.2.8. Datatilsynet peger på, at forordningen i artikel 42 indeholder en særregel om oplysningspligt i forbindelse med indberetning af tredjelandsstatsborgere i SIS II.

Datatilsynet går umiddelbart ud fra, at denne regel udgør en præcisering i forhold til persondatalovens § 29, for så vidt angår oplysninger i SIS II, og at reglen således træder i stedet for den nævnte regel i persondataloven.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Datatilsynets forståelse af reglen i forordningens artikel 42, der specifikt regulerer pligten til at underrette tredjelandsstatsborgere, der er registreret i SIS II som uønskede udlændinge.

4.2.9. Datatilsynet forudsætter, at bestemmelserne i rådsafgørelsens artikel 58, stk. 1, og forordningens artikel 41, stk. 1 (om en persons ret til indsigt i oplysninger om sig selv, som er indlæst i SIS II), ikke indebærer ændringer i forhold til den hidtidige praksis for behandling af sådanne anmodninger.

Efter denne praksis er det Rigspolitiet, der i første instans giver registrerede personer, der anmoder herom, indsigt i SIS II-oplysninger. Datatilsynet er således alene klageinstans i forhold til Rigspolitiets afgørelser. Datatilsynet videresender på den baggrund anmodninger om indsigt, der er fremsat overfor tilsynet, til Rigspolitiet til besvarelse.

Justitsministeriet kan bekræfte, at lovforslaget ikke medfører ændringer i den hidtidige praksis på området.

4.2.10. Datatilsynet gør – under henvisning til bestemmelserne i rådsafgørelsens artikel 65 og forordningens artikel 49 – opmærksom på, at det ikke er strafsanktioneret for offentlige myndigheder at overtræde persondataloven. Datatilsynet har heller ikke hjemmel til at udstede påbud til offentlige myndigheder.

Rådsafgørelsen og forordningen fastsætter (i artikel 65 og artikel 49), at medlemsstaterne skal sikre, at misbrug af SIS II-oplysninger skal kunne straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og virker afskrækkende i overensstemmelse med national ret.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger (punkt 3.14.2.) er der i straffeloven fastsat en række bestemmelser om tjenesteansvar, ligesom der er mulighed for at pålægge offentligt ansatte et disciplinært ansvar. Der kan herved nærmere henvises til tjenstemandslovens regler om disciplinære sanktioner samt straffelovens regler om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v., herunder bl.a. straffelovens §§ 152 og 152 c-f samt §§ 155-157.

De nævnte bestemmelser i rådsafgørelsen og forordningen vurderes på denne baggrund ikke at ville have lovgivningsmæssige konsekvenser.

4.2.11. Datatilsynet peger afslutningsvis på, at det foreliggende lovforslag om gennemførelse af SIS II-retsakterne på en række punkter medfører en særregulering, som Datatilsynet skal føre tilsyn med – ud over det tilsyn, som varetages efter persondataloven.

Datatilsynet er af den opfattelse, at gennemførelse af rådsafgørelsen og forordningen om SIS II nødvendiggør et øget ressourceforbrug i tilsynet.

Justitsministeriet er løbende opmærksom på spørgsmålet om Datatilsynets ressourcer. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets opfattelse, at gennemførelsen af SIS II-retsakterne i dansk lovgivning ikke vil have økonomiske konsekvenser for

det offentlige af betydning. De opgaver, som Datatilsynet skal udføre efter lovforslaget, forudsættes således at kunne løses inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer.

4.2.12. Datatilsynet anfører, at tilsynet går ud fra, at tilsynet hører nærmere om ikrafttrædelsestidspunktet mv. for SIS II, herunder også i forhold til Grønland og Færøerne.

Justitsministeriet vil naturligvis holde Datatilsynet orienteret om sagens videre forløb, herunder også på de nævnte punkter.